

اساس زندگی مشترک را دوستی عاقلانه و گذشت عطفانه حفظ می‌کند

با همسران طوری که عقل و دین می‌پسندد رفتار کنید؛ او کارگر منزل نیست او کارگزار منزل نیست بلکه او رفیق و دوست و همسر و هم‌سنگ و هم‌وزن شماست.

با همسران طوری که عقل و دین می‌پسندد رفتار کنید؛ او کارگر منزل نیست او کارگزار منزل نیست بلکه او رفیق و دوست و همسر و هم‌سنگ و هم‌وزن شماست.

به گزارش خبرگزاری مهر، امروز اول ذی الحجه، سالروز ازدواج امام علی و حضرت زهرا سلام الله علیهما است که بدین مناسبت به اصول دینی و اساسی زوجین از منظر آیت الله جوادی آملی می‌پردازیم.

اساس زندگی انسان بر پایه رهنمود کسی است که ما را آفرید و آن خدای کریم است. انسان چون مثل فرشته‌ها نیست که بماند برای اینکه نسل محفوظ باشد مسئله نکاح و ازدواج مطرح شد و نکاح و ازدواج هم باید برابر اصولی باشد که پایدار باشد و نسل آینده یعنی فرزند صالح از این خانواده برخیزد، لذا ذات اقدس الهی این مطلب را کاملاً تحلیل کرد که وقتی اقدام می‌کنید به نام خدا شروع بکنید و از خدا فرزند صالح طلب بکنید.

زندگی مشترک زن و شوهر یک سلسله وظایف مشترک دارد یک سلسله وظایف خاص را خدای سبحان در قرآن کریم بیان کرد و هم وظایف مخصوص به هر کدام از دو طرف را. درباره وظایف مشترک فرمود شما یک هسته مرکزی هستید که از شما دو نفر فرزندان صالح ظهور می‌کند ﴿يَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أُنَىٰ شَيْئُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ﴾ لذا در طلیعه ازدواج فرمود: به فکر فرزند صالح باشید این وظیفه مشترک بین زن و شوهر است اما درباره وظیفه مخصوص مردها که مسئول تأمین زندگی هستند فرمود: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ يَالْمَعْرُوفِ﴾ یعنی با همسران راهی که عقل و دین می‌پسندد رفتار کنید؛ او کارگر منزل نیست او کارگزار منزل نیست بلکه او رفیق و دوست و همسر و هم‌سنگ و هم‌وزن شماست، یعنی طرزی مرد باید در زندگی داخلی با زن رفتار کند که نزد دین معرفی باشد. مرد باید طرزی در منزل زندگی کند که این روش، روش عقلانی باشد که نزد خدا معروف باشد لذا در قرآن کریم فرمود: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ يَالْمَعْرُوفِ﴾

زن وظیفه سکینت و آرامش در خانه را دارد

درست است که مرد مسکن تهیه می‌کند، هزینه تهیه می‌کند، لباس تهیه می‌کند، غذا تهیه می‌کند، اما سکینت به عهده مرد نیست؛ نه آن قدرت را دارد نه آن وظیفه را، بلکه این وظیفه مخصوص زن است و ایجاد سکینت و آرامش از زن برمی‌آید و هم به عهده زن است؛ چرا که فرمود: ﴿خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ آرامش مربوط به امر عاطفی است این سرمایه را خدا گرچه به مرد داد اما آن قدری که به زن عطا کرد به مرد عطا نکرد؛ آن مهربانی، آن عاطفه، آن رأفت، آن گذشت، آن حسّ مادری که در زن هست در مرد نیست چه اینکه آن کار کردن و تلاش و عرق ریختنی که از مرد برمی‌آید از زن برنمی‌آید.

اساس زندگی؛ دوستی عاقلانه و گذشت عطفانه از لغزش‌های یکدیگر

بالاخره این دو عنصر اگر بخواهند با هم هماهنگ باشند هم جهیزیه می‌خواهد هم مهریه اما هم جهیزیه باید ساده باشد و هم مهریه چون زندگی پر تلاش و کوشش و پر تجمل جز دشواری چیز دیگر نیست. همه ما تجربه کردیم دیگر انسان تلاش و کوشش می‌کند یک فرش تهیه کند، یک اتومبیل تهیه کند، آخر با اقساط هم تهیه کرد ولی دید آرام نیست، معلوم می‌شود این را نمی‌خواست بلکه چیز دیگر می‌خواست. انسان یک محبوب ازلی می‌خواهد و خیال می‌کند که محبوب او در مال و باغ و راغ است لذا در ذیل آیه سوره مبارکه نحل که این آیه است ﴿قُلْ حَيَّةٌ حَيَاةٌ طَيِّبَةٌ﴾ ما او را به حیات طیبه نایل می‌کنیم یا حیات او را طیب می‌کنیم. وجود مبارک حضرت امیر(ع) فرمود: حیات طیبه، «قناعت» است، یک انسان قانع خیلی بزرگوارانه زندگی می‌کند. فرمود: ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ این دو چیز است که اساس زندگی مشترک را حفظ می‌کند یکی دوستی عاقلانه نسبت به یکدیگر و دیگری مهربانی و گذشت عطفانه از لغزش‌های یکدیگر. جهیزیه معمول، مهریه معمول یک امر عادی است اما آنها هرگز زندگی را گرم نمی‌کند؛ فرمود این دو چیز زندگی را گرم می‌کند ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾؛ دوستی عاقلانه و گذشت از لغزش‌های دیگران! چون همه ما غیر از معصومین بالاخره لغزشی داریم اگر دوستی بر اساس جوانی و غریزه باشد همین که سن بالا آمده غریزه افت می‌کند و اساس خانواده شروع به پاشیدن می‌کند.